

докато порасте, Свинята не ражда повече прасенца, отколкото съ цицкитѣ ѝ. Ако опраси по малко, то лишните цицки загарятъ — отъ тѣхъ млѣко не излиза. Тука виждате 9 прасенца и работятъ 9 цицки — останалитѣ 3 съ загорѣли. Щомъ умрѣ нѣкое прасенца или го заколятъ хората, неговата цицка веднага загарѣ — братчетата не сучатъ отъ нея. Такъвъ е свинскиятъ законъ.

— Ето че се поучихме нѣщо ново! думамъ азъ. Такова нѣщо — такъвъ законъ азъ не знаяхъ, че има у свинетѣ. Всичките хора се присмиватъ на свинетѣ, че ужъ не отбирали отъ законъ и редъ. Прѣди да зематъ да ядатъ, стѣпватъ съ двата крака въ коритото...

— Не е безъ законъ никое добиче, възразява селянинътъ. И животните сами и отъ малки пазятъ законите си. Хората обаче не пазятъ своите закони...

— Вѣрно! казахъ азъ и посегнахъ да се сбогувамъ съ всички. Врѣме е вече. Ето часътъ на близава $4\frac{1}{2}$.

— Видите ли другата свиня, продѣлжа да разказва селянинътъ. Тя има само 2 прасета и има само двѣ млѣчни бозки. Прасците ѝ порастоха, но съ много зли... Искатъ още да сучатъ отъ нея... Тя е отслабнала, изпосталяла и грохнала, а тѣ „господарите“ не искатъ сами да си дирятъ храна, ама като я загащатъ: едно отпрѣдъ, друго отзадъ, па ручкатъ съ муцуниятѣ си, доклѣ най-сетне я свалятъ на земята и тогава като я подлегнатъ — смучатъ ѝ кръвята до насита. Тя горката квичи, дѣрпа се да стане, ала тѣ като разбойници я дѣржатъ... Неблагородна челядъ... завѣрши селянинътъ и обѣрса потъта отъ челото си.